

Consilijs commune Imperium ubique per eos ad ministrari responderit: tūm rursus sequetur, nullum eorum Deum esse ac dici posse: Siquidem alterius ope qui indiget, perfectus non est, ac pro inde ne Deus quidem &c.

34. Sed missis Philosophicis argutijs, quæ conscientijs dubiis & tentatis agrè satis faciunt: ex limpidissimis illis ac certissimis Israelis fontibus, probationum firmamenta petamus.

Deut. 4.
35. 6, 4.

35. Sic ergò Moses hac de re differit: Iehovah ipse est Deus, & non est alius præter eum: Imo Deus ipse, Audi, inquit, Israel, Iehovah Deus, Iehovah unus est. Et passim scripturarum oracula idem testantur, ut Deut 32, 39. 1. Reg. 8, 23. Ies. 41, 4. 42, 8. 43, 10. 44, 6. 45, 5, & 21 Gal. 3, 20. 1. Tim. 2, 5. &c.

36. In primis vero Classicus ille locus Apostoli. 1. Cor. 8. cius, 1. Cor. 8. 4. hoc comprobat: Scimus, inquit 4, 5, & 6. Paulus, Idolum nihil esse in mundo, & nullum esse Deum aliud, nisi unum: Nam etiam si sint qui dicantur Dij & in cœlo & in terra: (sicut sunt Dij multi, & Domini multi) Nobis tamen unus est Deus, Pater ille, à quo omnia, & non in illum &c.

37. Vbi observationem vel maximè meretur distinctione illa τὸς λεγομένος, καὶ τὸς ὄντος, quâ Apostolus ad exclusivam suam obtainendam uititur: dum concedit quidem, Deos atq; Dominos vulgo multos statui, tūm cœlestes, tūm terrestres.